

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25Co/22/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2217214449
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Valentová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2217214449.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Martina Valentová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a Mgr. Lucia Mizerová, v právnej veci žalobcu: Štátny fond rozvoja bývania, IČO: 31 749 542, so sídlom Lamačská cesta 8, Bratislava, zastúpeného spoločnosťou: IČO: 35 951 125, GARAJ & Partners s.r.o., so sídlom Jozefská 3, Bratislava, proti žalovaným: 1. Y. L., nar. X.XX.XXXX, adresa H. V. XXX, 2. Y. L. U., nar. XX.XX.XXXX, adresa H. V. XXX, 3. M. L., nar. XX.XX.XXXX, adresa H. L., W. U. XXXX/XX a 4. K. L., nar. XX.X.XXXX, adresa H. L., W. U. XXXX/XX, o zaplatenie 47.483,14 Eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti platobnému rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 5Csp/195/2017-83 zo dňa 6.9.2017 - v časti výroku o náhrade trov konania, t a k t o

rozhodol:

I. Odvolací súd platobný rozkaz súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o náhrade trovách konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaným 1., 2., 3., 4. nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd vo veci rozhodol platobným rozkazom zo dňa 6.9.2017, č. k. 5 Csp/195/2017 <-83 tak, že: „I. Žalovaní 1/ až 4/ sú povinní do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 47.483,14 EUR spolu s nesplateným zmluvným úrokom vo výške 2.274,56 EUR, so zmluvným úrokom vo výške 2,00 % ročne z nesplatenej istiny vo výške 47.483,14 EUR od 13.12.2016 do zaplatenia, s nesplateným úrokom z omeškania vo výške 508,05 EUR, s úrokom z omeškania vo výške 8,00 % ročne z nesplatenej istiny vo výške 47.483,14 EUR od 13.12.2016 do zaplatenia, s nákladmi spojenými s uplatnením pohľadávky vo výške 773,22 EUR a so zmluvnou pokutou vo výške 12.139,42 EUR alebo v tej istej lehote podať odpor s vecným odôvodnením na tomto súde. II. Žalovaní 1/ až 4/ sú povinní do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu spoločne a nerozdielne nahradiť k rukám právneho zástupcu žalobcu trovy právneho zastúpenia vo výške 781,50 EUR. III. Žalovaní 1/ až 4/ sú povinní zaplatiť spoločne a nerozdielne súdny poplatok zo žaloby na začatie konania vo výške 2.848,50 EUR Slovenskej republike na účet súdu: Okresný súd Dunajská Streda, číslo účtu XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXXXXXX vedený v Štátnej pokladnici, do 3 dní od právoplatnosti platobného rozkazu.“

2. Proti platobnému rozkazu v rozsahu jeho druhej výrokovej vety, ktorou súd rozhodol o náhrade trov konania podal prostredníctvom právneho zastúpenia odvolanie žalobca, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý platobný rozkaz vo výroku o náhrade trov konania zrušil, prípadne zmenil tak, že žalovaných zaviazhe k povinnosti spoločne a nerozdielne nahradiť mu trovy konania pozostávajúce z trov právneho zastúpenia vo výške 1.797,56 Eur vrátane DPH. Dôvodili, že v čase medzi doručením žaloby dňa 26.7.2017 a vydaním platobného rozkazu dňa 6.9.2017 vykonal ďalšie úkony právnej služby, o ktorých však súd prvej inštancie v platobnom rozkaze nerozhodol a to konkrétne vyjadrenie žalobcu zo dňa 28.8.2017 doručené súdu prvej inštancie dňa 30.8.2017 (hodnota sporu 63.178,39 Eur; trovy právneho zastúpenia vo výške 673,84 Eur vrátane DPH (1x úkon právnej služby á 552,69 Eur, 1x

paušálna náhrada á 8,84 Eur, 20% DPH vo výške 112,31 Eur). Súd prvej inštancie mu tak priznal vo výroku platobného rozkazu nárok na náhradu trov konania za 2 úkony právnej služby, t.j. príprava a prevzatie právneho zastúpenia, vypracovanie žaloby v sume 781,50 Eur. V období od doručenia žaloby do vydania platobného rozkazu preukázateľne vykonal aj ďalší úkon právnej služby v celkovej sume 673,84 Eur. Ďalej odvolateľ poukázal na znenie § 9 ods. 1 Vyhlášky o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ako i na ust. § 10 ods. 2 predmetnej vyhlášky. Odvolateľ citoval aj časť odôvodnenia uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3M Cdo 17/2010, Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 119/2012, uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 7Cdo/129/2011, Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. IV.ÚS 147/2008, uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5M Cdo 7/2010, 5M Cdo 18/2010 a uznesenia Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 16Co/221/2013.

3. Žalovaní odvolací návrh nepodali. K doručenému odvolaniu žalobcu sa nevyjadrili.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací v zmysle § 34 zákona č. 160/2015 Z. z. <. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP <.) prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia odvolacieho pojednávania a dospel k záveru, že výrok o náhrade trov konania v platobnom rozkaze je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP <. ako vecne správny potvrdiť.

5. V prejednávanej veci sa žalobca podanou žalobou domáhal od žalovaných zaplata pohľadávky, ktorá vznikla z úverového zmluvného vzťahu uzavretého so žalovanými 1. a 2.. Súd prvej inštancie rozhodol vo veci platobným rozkazom, pričom proti výroku o trovách konania podal žalobca odvolanie, ktoré je predmetom preskúmania odvolacieho súdu.

6. V zmysle § 265 ods. 1 CSP <. výrok o trovách konania sa na účely konania o platobnom rozkaze považuje za uznesenie. V platobnom rozkaze súd rozhoduje okrem samotného nároku aj o trovách konania, pod ktorými treba rozumieť preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vznikli žalobcovi v konaní do vydania platobného rozkazu. Predovšetkým pôjde o súdny poplatok a trovy právneho zastúpenia. Proti výroku o trovách konania môže mať námietky ktorákolvek zo strán, preto je potrebné pripustiť možnosť nápravy aj voči tejto časti súdneho rozhodnutia, a to nielen voči výške náhrady trov konania, ale voči samotnému nároku na náhradu trov konania. V platobnom rozkaze sa považuje výrok o trovách konania za výrok o výške náhrady trov konania, ktorý v sebe zákonite konzumuje aj rozhodnutie súdu o nároku žalobcu na jej náhradu. Preto, ak platobný rozkaz vydá sudca, v platobnom rozkaze rozhodne tak o nároku na náhradu trov konania, ako aj o výške tohto nároku. Potom iba proti výroku o trovách konania v platobnom rozkaze je prípustné odvolanie.

7. V zmysle § 355 ods. 2 CSP proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa. Ustanovenie § 357 písm. m) CSP <. pripúšťa odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania. Platobný rozkaz podľa § 45 ods. 2 CSP <. v spojení s § 5 ods. 1 písm. a) zákona č. 549/2003 Z. z. <. o súdnych úradníkoch môže vydávať vyšší súdny úradník, ak je na to sudcom poverený. Toto právo nie je dané priamo zákonom, pretože vydanie súdneho poverenia pre vyššieho súdneho úradníka, ktorého oprávňuje vydávať platobné rozkazy, je len právom sudcu. Preto nemožno vylúčiť, že platobný rozkaz vydá samotný sudca. Z právnej úpravy vyplýva, že o trovách konania v prípade rozhodnutia platobným rozkazom musí rozhodnúť sudca v platobnom rozkaze a nemôže rozhodnutie o nich nechať na súdneho úradníka po právoplatnosti platobného rozkazu. Platí to tak pre rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania, ako aj o ich výške. Pokiaľ sudca vydal platobný rozkaz, rozhodne o nároku na náhradu trov konania ako aj o ich výške. V takom prípade vystáva otázka, či proti výroku o trovách konania je prípustné odvolanie. Vyššie citované ustanovenie § 357 písm. m) CSP <. v takomto prípade nemožno vykladať úplne doslovne bez toho, aby sa zohľadnil účel danej právnej úpravy a úmysel zákonodarcu. Ako bolo konštatované, výrok o trovách konania obsiahnutý v platobnom rozkaze má povahu uznesenia. Pri rozsudku a uznesení je rozhodovanie o trovách konania rozdelené na rozhodnutie o nároku na náhradu trov v zmysle § 262 ods. 1 CSP <. a na rozhodnutie o výške náhrady trov podľa § 262 ods. 2. O nároku na náhradu trov konania vždy rozhoduje sudca, pričom proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. O výške náhrady trov konania rozhoduje súdny úradník. Proti uzneseniu je prípustná sťažnosť podľa § 239 ods. 1 CSP <. Keďže pri platobnom rozkaze sa rozhodovanie o trovách konania nedelí na dve spomenuté fázy, ale tak o nároku na náhradu, ako aj o výške náhrady rozhoduje sudca súčasne v jednom výroku platobného rozkazu, možno vysloviť názor, že proti výroku o trovách konania obsiahnutého v platobnom rozkaze, pokiaľ ho vydal sudca, bude prípustné odvolanie, nie sťažnosť, ako v prípade, keď platobný rozkaz vydal súdny úradník.

8. Podľa § 265 ods. 1 CSP <. súd rozhodne platobným rozkazom na základe skutočností tvrdených žalobcom, o ktorých nemá pochybnosti. V prípade skráteného konania žaloba obsahuje tvrdenia žalobcu, z ktorých nárok vyplýva, avšak ich pravdivosť nie je pred vydaním platobného rozkazu skúmaná. V tejto súvislosti možno daný pohľad uplatniť aj na rozhodovanie o uplatnených trovách konania, kedy súd spravidla prizná uplatnené trovy konania, pretože neprebíha žiadne také konanie, v ktorom by pravdivosť týchto tvrdení mohol overiť.

9. V danom prípade súd prvej inštancie priznal žalobcovi platobným rozkazom všetky ním uplatnené trovy v návrhu na jeho vydanie. Žalobca ale prostredníctvom právneho zastúpenia pred vydaním platobného rozkazu, podal na súd v rámci vlastnej iniciatívy písomné vyjadrenie, za ktoré vyjadrenie si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia, ktoré mu prvoinštančný nepriznal. Pokiaľ súd v skrátenom konaní rozhodne o trovách konania tak, že tieto neprizná celkom alebo čiastočne, nastáva situácia, kedy u žalobcu vzbudzuje pochybnosť o priznanom nároku, keďže žiadnym spôsobom nemá vedomosť o dôvodoch, pre ktoré mu trovy konania neboli priznané. Spravidla v platobnom rozkaze súd svoje rozhodnutie neodôvodňuje, čo vyplýva zo zmyslu a účelu skráteného konania.

10. Účelnosť trov možno vykladať v súlade s uplatňovaným nárokom a úkonmi vykonanými na dosiahnutie cieľa. V tomto rozsahu môže súd skúmať účelnosť úkonov vykonaných právnym zástupcom. V danom je potom bez pochybností možné uzavrieť, že úkon právnej pomoci, ktorým je vyjadrenie žalobcu zo dňa 28.8.2017, keď žaloba s návrhom na vydanie platobného rozkazu je datovaná 25.7.2017, stráca charakter účelnosti. Argumentácia žalobcu uvedená v tomto vyjadrení mohla byť uvedená už v žalobe, pričom zo žiadneho rozumného dôvodu nevyplýva, prečo tak právny zástupca žalobcu neurobil už v žalobe.

11. Odvolací súd preto dospel k záveru, že výrok o náhrade trov konania v platobnom rozkaze je správny, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP <. ako vecne správny potvrdil.

12. V odvolacom konaní fakticky plne úspešným žalobcom vznikol zásadne nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí. O výške náhrady trov konania v takom prípade v zmysle § 262 ods. 2 CSP rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

13. Z obsahu spisu vyplýva, že v danom prípade boli žalovaní v odvolacom konaní pasívni, nevykonali žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnili, ani nevyčíslili a podľa obsahu spisu im ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

14. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, navyiac podľa obsahu spisu jej v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris).

15. Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalobkyne rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcou. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonomiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

16. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).